

тычи единъ изворъ, кой-то си полива полъны-ты, Страхъ-тъ подкрѣпява неизвѣстны-ты му стѣпки, сила-та му ся изгубва; пада прѣдъ единъ непостоянъ купъ отъ снѣгъ; догажда сичкы-ты горчевины на смърть-тж, и душевно-то мѣченіе е смѣсено съ голѣмъ вѣтрѣшнъ тѣхчинъ, на кой-то естество-то устрѣява сърдце-то на злочестивыя, кой-то издѣхва безъ никакъ помощь, далечъ отъ женъ-тж си, дѣтца-та си и пріатели-ты.

Напразно жена му, като го чыкаше да ся заварне, приготвя му единъ голѣмъ огънь, и топлы дрѣхы; напразно дѣтца-та му като глѣдахъ изъ прозорцы-ты по мърчинъ-тж, выкатъ баща си съ невинны выкове и плачове, увы! той не ще видиве-ке нито женъ си, нито пріатели-ты си, нито дѣтца-та си, нито и странопріемъ-тж си кжщъ. Единъ смъртенъ студъ замразява чувства-та му; застава имъ мърданія-та; той е веке единъ мъртвецъ прострянъ на снѣга и вѣтрове-ти напразно го вѣжъть.

(Д. П. Ф. Деніозъ)

6. Б о р а - т а

Отъ далечъ облаци-ти бѣхъ пълни съ едни распалены и тъмны пары: слѣнце-то начинаше да померчява; равна-та повърхность на водъ-тж покрываше ся съ жалостны шарове, на кои-то шаръ-